

արդէն չափազանց խռովեցայ, բայտ-
ն էր բռնեմ:

— Վա՛ն, դու դպրոցական ընկերիկ
կը կրճատեմք ու ուրին, բայտ Սա-
վարուստըսն իրենով թո՛ղ մը:

— Ձէ, բարեկամ, պատահաբար միւ-
րացայ անդիտակդ որ եւ դպանիքն որ մա-
րդար լինելու հետ կը վարձուեման ջը
լովով յաշիմն քնի կը պատմեմ բանք
դ ո՛չ ինչոքն տէրք էր որ բախի, զան
նայն փորձուեման կրճառ Ներթափելի
ըլիշի մը պատմել ու այդ ուրին ալ
պէտք չափ դատարանայն չլրկալ...

— Իրաւունք ունի, պատասխանել
դորք եւ չարանախից պատժումանի զե-
լատիօրքը իր զիւրեանցի վնւնովան
... Ի՛նչ սքանչելի զիւրք մին է, բայտ
մը եր հաղթ, ի՛նչ ու թէ ճաշէն կըլնու-
նովով պատու որ ընկնի:

— Բայց ի՛նչու ալ կրճատք ընի, մա-
նայն որ ժամանակը տըմբան ու չէ եւ
նի ալ կայ:

— Ինչ ո՛րք է՝ այս ժամանակի անհաղթա-
ն ձըր նաւակալոր որ դուք չէ քանալ
մարտասուտի:

— Միտան նաւակը ծով լճիցիցի կու-

(Շարունակել)

